

เชื่อมั่นว่า เด็กทุกคน เปลี่ยนแปลงได้

มูลนิธิ Teach For Thailand

**ครูวิศรุต นุชpong
(ครุตี้)**

โรงเรียนแก่นกองอุปถัมภ์
เขตประเวศ
กรุงเทพมหานคร

เพราะเชื่อมั่นว่าการศึกษา จะทำให้เด็กๆ เติบโตได้อย่างมีคุณภาพ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป วิศรุต นุชpong หรือ ครุตี้ จึงตัดสินใจหันหลังให้กับวิชาสื่อสารมวลชนที่รักเรียนมากจากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ เข้าสู่อาชีพ “ครุ” สมดังที่ตั้งใจ ในฐานะครุสอนวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมต้น โรงเรียนแก่นกอง อุปถัมภ์ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ด้วยสภาพพื้นที่ และความหลากหลายของนักเรียนที่ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวหาเข้ากินค้ำ เด็มไปด้วยปัญหา ya เสพติด และการใช้ความรุนแรงจึงส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

“ผมตกลใจมากกับสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของเด็กๆ ที่ค่อนข้างมีความรุนแรงกันมาก แต่เมื่อไปด้วยปัญหา ya เสพติด และการใช้ความรุนแรงจึงส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

และนั่นทำให้ครุตี้ ต้องเจอกับ “รับน้อง” จากนักเรียน ตั้งแต่ซึ้งร้องไห้

● คาบแรก ผนไปถึงห้องเรียนก่อน กิงมากว่ารามาฯ ชั่วโมงหรือเปล่า
 เพราะในห้องไม่มีเด็กมาเลย ผ่านไป ห้านาที มีเด็กเดินเข้ามาสองสามคน กว่าจะเต็มห้อง เกือบ 30 นาที เลยตามเด็กว่าเกิดอะไรขึ้น ไม่รู้หรือว่า วันนี้ เรียนวิทยาศาสตร์ เด็กบอกว่า แต่ปกติ เป็นแบบนี้แหละครู”

จากเหตุการณ์ในครั้งนั้น ทำให้ครูตัวรับรู้ได้ในทันที ว่า ความคุ้นชินในระบบเดิม ๆ ที่ขาดการเข้มงวดเอาใส่ใจ ทำให้เด็ก ๆ ละเลยและไม่เห็นคุณค่าของการใช้เวลาในห้องเรียน เวลาที่เหลือน้อยลงในแต่ละคาบจากการที่เด็กเข้าห้องเรียนสาย ทำให้การสอนที่ตั้งใจเตรียมมา ไม่ได้ถูกนำมาใช้ได้อย่างเต็มที่ จึงตัดสินใจว่า สิ่งที่ควรทำเป็นอันดับแรกคือ **การให้เด็กรู้จักคุณค่าของ “เวลา” ด้วยการ “ตรงต่อเวลา”**

๑๐๐ ผนจจะนำนั่งรอนักเรียนหน้าห้องเรียนก่อนเวลาอย่างน้อย 5 นาทีเสมอ เพื่อให้นักเรียนเห็นว่าผนจให้ความสำคัญกับเวลามากแค่ไหน ในช่วงแรกพวกขาวยังคงไม่ใส่ใจและไม่ให้ความสำคัญกับการ manaeng รองของผนจมาก นัก แต่ผนจก็ยังทำอย่างนั้นอยู่อย่างสม่ำเสมอ

จนกระทั่งผนจนำเรื่องของเวลาเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการสอน ผนจกำหนดการส่งงานและวางแผนเงื่อนไขเรื่องเวลาในทุก ๆ อย่างไว้อย่างเคร่งครัด ในช่วงการปรับตัวของ 2 เดือนแรก นักเรียนหลายคนบ่น ต่อว่า แสดงอาการไม่พอใจอย่างชัดเจน หรือแม้กระทั่ง เดินเข้ามาไวยาวยกับผน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการไม่ตรงต่อเวลาของตนเองทั้งสิ้น

แม้จะได้รับแรงเสียดทาน และการต่อต้านของนักเรียนแค่ไหน แต่ครูตี้ยังคงเคร่งครัดในเรื่องของ “เวลา” ต่อไป ด้วยความหวังว่า เด็ก ๆ จะเข้าใจและให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลามากขึ้น พร้อมกับนำกลยุทธ์ใหม่ ๆ เข้ามาใช้เพิ่มเติม

●● เด็กทุกคนจะต้องสอบพูดปาก เปล่าคุณละ 5 นาที แล้วก็มีระยะเวลาให้ช่วงเวลาหนึ่ง และเด็กก็ต้องทำได้ แต่ปรากฏว่าเด็กไม่ยอมมาสอบพูด เด็กก็คิดว่าไม่เห็นเป็นไรเลย เดียวค่อยมาสอบก็ได้ เราเลยยืนยันว่า ครูจริงจังนะ 5 นาที ต้องมาสอบภายในสิบเดือนนี้ ก้ามชา 2 วันก็คุณสองมาชา 3 วันก็คุณสาม คุณห้า คุณหก คุณเจ็ด ปัจจุบันคุณเก้า แปลว่าก้ามava วันที่ 9 คุณจะต้องสอบพูด 45 นาที”

แม้จะกำหนดเงื่อนไขขัดเจน แต่เด็กส่วนใหญ่ ก็ยังคงท้าทายกติกา “วันนันจริงๆ มีเด็กเกือบ 100 คน ที่ต้องสอบ 45 นาที เด็กเค้าก็คิดกันเองว่าครูตี้ไม่น่าหนึ่งฟังหรอก พอดีช่วงเวลาหนึ่งเดียวครูตี้ก็หายใจ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของเราก็คือทำอย่างไร ให้พวกราเข้าใจถึงความสำคัญของเวลา เพราะฉะนั้นเราจะไม่มีวันทำลายกฎด้วยการหายใจ ไม่อย่างนั้นสิ่งที่เราทำมามันจะไม่มีค่า สิ่งที่ผมทำก็คือ อันจะฟังเธอ 45 นาที สรุปคือแกลวยาวมากไปจนสุดตัก แล้วเด็กก็คิดว่าเมื่อไหร่จะถึงคิวของอันสักที่ การทำแบบนี้มีผลในระยะยาวมาก เพราะหลังจากนั้นเด็กเห็นคุณค่าของเวลามากขึ้น คุณจะมาเล่นๆ กับเวลาไม่ได้”

ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ขัดเจนที่สุด ที่เด็กนักเรียนได้เห็นผลกระทบที่ตามมาจากการไม่ให้ความสำคัญกับเวลา ทำให้หลายคนเริ่มปรับพฤติกรรมการเรียนของตัวเอง ครูตี้ หิบเรียงความของเด็กที่ได้เขียนเล่าถึงการสอบในครั้งนั้นมีข้อความว่า

“...เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้หนูรู้สึก平原ล้มเหลวสักคิดกับครูตี้มาก ตอนนั้นอันต้องอยู่โรงเรียนทุกวันหลังเลิกเรียนตอนเย็น เพื่อหาเนื้อหา มาสอบก่อนกับครูตี้ อันเห็นน้อง ม.2 มาสอบก่อน กับครูตี้เกือบสิบรอบแล้วก็ร้องไห้ อันสงสารน้องเขามาก แต่ก็สงสารตัวเองเหมือนกัน อันก็มีความคิดว่าอันจะไม่ก่อเพราะอันกลัว จนครูเขาเพิ่มเวลา วันละ 5 นาที อันรอเวลาเพราะไม่กล้า ความกลัวของอันยืดเวลาไว้ไปยัง 45 นาที อันบ่นกับตัวเองว่าอันเหนื่อยอันก้อ แต่ก็เป็นเพราะความกลัวและความทึ่กใจของอันเองที่ทำให้เป็นเช่นนี้ จนกระทั่งผลการสอบออกมาว่าอันติด s. ในวิชาหนึ่ง อันเข้าไปขอคำปรึกษา กับครูตี้ด้วยความกลัว พอเข้าไปก็งก็ตี้นเด้นมาก ไม่กล้าจะคุยกับครูตี้เลย ครูตี้บอกให้อันต้องมาสอบพูดและอันก็รอเวลา พอกใกล้ถึงวันหมดสอบแก้ s 0 มส อันได้ไปสอบก่อนกับครูตี้ อันตื้นเด้นมากแทบจะไม่กล้าพูด พูดไม่ออกเลย จนครูตี้บอกว่าเริ่ม อันก็เล่าเรื่องปลูกข้าวโพดไปประมาณ 4-5 นาที บอกนั้นครูตี้ก็ถามไปเรื่อย คำถามของครูตี้ คำพูดของครูตี้ทำให้อันคิดได้และปรับตัวเองให้ดีขึ้น ทำให้อันรู้สึกว่าครูคือรับฟังและเข้าใจเหตุผลต่างๆ และพร้อมจะเข้าใจความรู้สึกความคิดของอัน ทำให้อันรู้สึกว่าครูคือกี่ปรึกษาและให้คำปรึกษาที่ดี”

ครูตี้ยังคงเก็บเรียงความนี้ไว้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนหลงทางเรื่องความ อดีตเป็นเด็กพูดน้อย ไม่กล้าแสดงออก และติดมือถือขนาดหนัก ถึงขั้นไม่สนใจการเรียน ลงงานไม่ตรงเวลา และสอบตกในที่สุด แต่ด้วยความเข้มงวดเอาใจใส่ ขณะเดียวกันครูตี้ ก็ใช้เวลาพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ในช่วงระหว่างการสอบพูด ทำให้เด็กผู้หญิงคนนี้ ถ้าผ่านความกลัวบางอย่าง และสามารถปรับเปลี่ยนตัวเอง จนตอนนี้ สามารถสอบเข้า ม.4 ในโรงเรียนพระราชดำเนิน โดยสอบเข้าได้เป็นอันดับ 5 ของโรงเรียน

แม้ว่าช่วงแรกเด็ก ๆ ดูจะประஸบปัญหา กับการปรับตัวให้ตรงต่อเวลาตามที่กำหนด แต่การย้ำ พยายาม และการกระทำให้เห็นเป็นตัวอย่างอย่างสมำเสมอ ทำให้เด็ก ๆ เริ่มปรับตัวได้ในที่สุด และในภาคเรียนที่สอง ปัญหาเรื่องการเข้าห้องเรียนสาย และการส่งงานไม่ตรงเวลา ก็ไม่ปรากฏอีกเลย ที่สำคัญบรรยายกาศการเรียนการสอนก็ยังสนุกสนานมากขึ้นอีกด้วย

●● ทุกครั้งที่มีกิจกรรมหรือการเรียนภายในห้องเรียนแล้วนี้ก้ามขึ้นมาเอง กับกิว่า “ครูให้เวลาเกินนาที” ซึ่งทำให้พวคฯสามารถบริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเวลาเหลือพอที่จะปรับปรุงงาน หรือแก้ไขงานของตัวเองให้ดีที่สุด และใช้ทุกช่วงเวลาอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดกับตนเอง และสังคม ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ผมต้องการจากนักเรียนของผม”

ครูตี้เล่าให้ฟังว่า “นีเด็ก ม.๔ ต้องไปทำงานร้านสะดวกซื้อ เขากลับมาบอกว่า ถ้าขายสาย ๕ นาที จะถูกหักเงิน ๒๐๐ บาท เขายังบอกว่าเข้าใจแล้วว่า สิ่งที่ครูตี้บอก ในเรื่องการไม่ตรงต่อเวลาส่งผลเสียต่อตัวเองอย่างไร อันนี้ คือความสำเร็จของ เราที่จะทำให้เขาเห็นความสำคัญของเวลา” ●

สร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายฝัน

ไม่เพียงเท่านั้น ครูตี้ ยังใช้เวลาต้นขั้วโมงของทุกๆ คาบ พูดคุยถึงเรื่องทั่วไปที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเด็กๆ ทั้ง ในเรื่อง การเรียนต่อ อาชีพ กระแสสังคม รวมไปถึงวิธีคิด ความเชื่อมั่นในตัวเอง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ทำให้ทั้งครูและนักเรียนได้เรียนรู้ ทำความรู้จักซึ่งกันและกันมากขึ้น เด็กๆ กล้าที่จะเปิดใจเล่าให้ฟังถึงปัญหามากขึ้น ในขณะเดียวกัน ครูก็ได้ทำหน้าที่ที่มีใช้เพียงแค่การสอนหนังสือ แต่ยังผู้ชี้ทางสว่าง ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต กระตุ้นให้เด็กมีแรงบันดาลใจ และกล้าที่จะฝัน

“นีเด็กคนหนึ่งของผมที่สอนเขามาสักพัก และเราเห็นว่าเด็กคนนี้ไม่ธรรมชาติ เด็กเก่งมาก แต่เขาเป็นคนที่ไม่มีนั่นใจในตัวเอง เราถูกใจคุยกับเขา พ้อวันนึง เขาถูกอาจารย์ด่าเป็นน้ำสี ว่าเขาอยากเป็นอะไร แล้วเขาก็มีเสต็ปมาให้ดู เพื่อที่จะไปให้ถึงความฝัน แสดงว่า เขาถูกต้องที่จะฝันแล้ว เขาถูกต้องที่จะฝันแปลว่าเราเคราะห์ตัวเอง มันไม่สำคัญว่าความฝันนั้นมันจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ แต่เราอยากรู้ว่าเขามีความเชื่อที่แรงกล้า เพราะมันจะช่วยผลักให้เข้าพัฒนาตัวเอง เราไม่สนใจว่าถ้ายังไงสุดเขาก็จะได้เป็นหน่อย อย่างที่เขาตั้งใจไว้ใหม่ จะได้เป็นวิศวกรใหม่ แต่ก็จะไม่สามารถพัฒนาตัวเองจากวันนี้ไปจนถึงวันนั้น จะทำให้เข้าแข่งแกร่ง ไม่ว่าอนาคตเขาจะเป็นอะไรก็ตาม”

“... เราอาจจะมองว่าปัญหาการศึกษามันก็คงใหญ่ไปคลาดมาก เราต่างคนต่างโถงกัน ว่าคนโน้น คนนี้เป็นคนสร้างปัญหา อันก็เลยบ่นโถงคนอื่นเข้าไปเรื่อย การบ่น การโถงคนอื่น มันไม่มีประโยชน์หรือคุณต้องทำ เริ่มที่ตัวเราเอง แหล่ง วิธีการแก้ปัญหาที่ยกที่สุด คือการที่เราไม่ลงมือทำ

โครงการนี้เปิดโอกาสให้ทุกคนได้ลองมือทำในสิ่งที่คิดว่าจะช่วยพัฒนาการศึกษาไทยให้ดีขึ้น และวันนึงเมื่อคุณได้เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาการศึกษา ได้ผลไม่ได้ผลไม่สำคัญ สำคัญที่ว่าคุณได้เข้ามายื่นในฟันเพื่องประสิทธิภาพนี้แล้ว ใช้ 2 ปีของเรามาให้คุณค่า ให้กับผลลัพธ์มากที่สุด ภายใต้ความสามารถของราชรัตน์”

“แรกๆ ก็ง่าย คือ ครูเป็นผู้ให้ แต่แล้วให้ไม่พอ ครูต้องเป็นผู้รับด้วย คือรับ เรื่องราวของเข้ามา เพื่อนำปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาตัวเอง กล้ายังเป็นว่า ครูอยู่ในทุกบทบาท ถ้าถูกบ่นว่าบินไม่เป็นยามของครู คือ ทุกสิ่งครับ คืออะไรก็ตามที่ทำให้คุณคนนึงเปลี่ยนแปลงไปได้ สามารถทำให้เด็กเติบโตเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เป็นประโยชน์ต่อสังคม อันนั้นเรียกว่าครูที่แท้จริง” ครูตี้กล่าวปิดท้าย

๒ ปีที่ครูตี้ วิศรุต ได้ทำหน้าที่ “ครู” อย่างเต็มกำลัง ในทุกบทบาท ความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทั้งพฤติกรรม ผลการเรียน และการมีเป้าหมายในชีวิตของลูกศิษย์ เป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดีในสิ่งที่ครูตี้ เชื่อมั่นตั้งแต่ต้นว่า การศึกษาและความเป็นครูที่แท้จริง จะช่วยพัฒนาเด็กๆ ที่เป็นราชฐานสำคัญของสังคมให้เติบโตงดงาม เป็นขับเคลื่อนประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ●

ເສີ່ງ ຈາກສຶບຍໍ

គ.ស.ប. ធម្មនាក់ យោងណាគា នាករើយនចំ ម.3/1

“เมื่อก่อนไม่ค่อยสนใจเท่าไหร่ค่ะ พอครูเข้ามา ก็ต้องสนใจมากขึ้นค่ะ เพราะว่า ก้าไม่ส่งก็ต้องติด ร. แล้วก็รับทำส่งให้ตรงเวลามากที่สุด อย่างให้ส่งเก้าโมง เจ้านาทีก็ ต้องเจ้านาที ถ้าแปดนาทีก็ต้องติด ร. แล้วก็ต้องแก้ไขยืนว่าทำไม่ถึงไม่มาส่งงานตามเวลา 30 ใบ ต้องเขียนให้เสร็จหนูจะพยายามตั้งใจเรียน และพยายามส่งงานให้ตรงเวลา แล้วก็ฝึกบอกรู้ว่า หนูจะตั้งใจเรียนให้มากกว่าเดิม แล้วก็ให้ลดน้ำหนักด้วยก็ได้ค่ะ

นายกสิน โชคคุณภัทร นักเรียนชั้น ม.3/1

“ขอบคุณที่เข้าสอนให้นักเรียนตรงเวลาครับ เพราะช่วยนักเรียนฝึกฝนการตั้งโต้วาสนาสม่ำเสมอ มีระเบียบในตัวเอง เมื่อก่อนก็ตื้อๆ ชนๆ เหมือนเด็กกัวไป เดียวันนี้ก็รู้สึกว่าเราต้องปรับปรุงตามเนื้อหาที่เราเรียนให้เคร่งครัดขึ้นครูประยุบเหมือนพี่ เพื่อน และพ่อในร่างเดียวกับครับ คือคุณปรึกษาได้ตลอด ผมไฝ่นอยากเป็นวิศวกร ตอนแรกผมก็ไม่ชอบวิทยาศาสตร์ แล้วพี่ผมเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล ผมก็ไม่อยากอ่อนด้อยกว่าพี่ ครูตีสอนวิทยาศาสตร์แล้วผมก็รู้สึกสนุกับมันไปด้วย ก็เลยอยากริฝึกเป็นนักวิศวกร ผมรู้สึกโชคดีมากที่ได้เจอกครูตี้ในโรงเรียนแก่นทองอุปถัมปี รักครูตี้ครับ”

เสียง จากศิษย์

ด.ญ.รัชนิกย์ สมดี นักเรียนชั้น ม.3/1

“เมื่อก่อนไม่เข้าใจเรื่องวิทยาศาสตร์เลย ไม่เอาริชาร์ดมาสอน เขาก็จะมีภัย และวิธีการสอนของเขานุกมากค่ะ ตอนแรกก็คิดว่า ครูจะเข้ามาเป็นเจ้าเชิญตัวโรงเรียน เราจะบ่ายังกับเราทำไป แต่พอครูตี้เข้ามาเรื่อยๆ ก็เริ่มเข้าใจอะไรหลายอย่างขึ้นค่ะ ก็อยากบอกครูตี้ว่า มีโอกาสอย่างให้เข้าสอนที่นี่ต่อค่ะ ดีใจที่ครูเขามาสอน ครูเขาน่ารัก คุยได้ทุกอย่าง แม้กระทั่งเรื่องชีวิต เรื่องบ้าน เรื่องที่โรงเรียน เขารู้ความสามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง อย่างให้น้องๆ ได้รู้ว่า การเรียนกับครูเป็นอะไรที่สนุกมาก”

ด.ญ.กาวิณี ราवิยา นักเรียนชั้น ม.3/1

“ตอนแรกหนูยังไม่มีความฝันเลย ตั้งแต่ที่ครูตี้เข้ามา ครูตี้ก็ให้ข้อคิดหลายๆ อย่าง ทำให้หนูมีจุดมุ่งหมาย รู้สึกว่ามีบางอย่างที่เราต้องแตะให้ถึง สกัดนึงหนูก็ต้องตีขึ้นไป และมีอาชีพเป็นของตัวเอง หนูก็ต้องหาความฝันให้เจอว่าหนูก็จะทำอะไร แล้วตอนนี้หนูก็เจอแล้ว หนูก็ยากเป็นหนอ ครูเป็นคนที่น่าจดบางอย่างในตัวหนู ทำให้รู้ว่าหนูก็จะเป็นจุดมุ่งหมายต่อไป ครูที่จะมีความฝันเพื่อตัวเอง เพื่อพ่อ แม่ ครูที่จะรักตัวเอง ใส่ใจในหน้าที่ในบทบาทของตัวเอง ทำทุกอย่างให้ดีที่สุดค่ะ ขอบคุณครูตี้ที่ช่วยเข้ามาพัฒนา เข้ามาเปลี่ยนแปลง ชีวิตของเด็กคนนึง ที่เมื่อก่อนไม่เคยมีความฝันอะไรเลย ต้องขอขอบคุณจริงๆ ค่ะ”